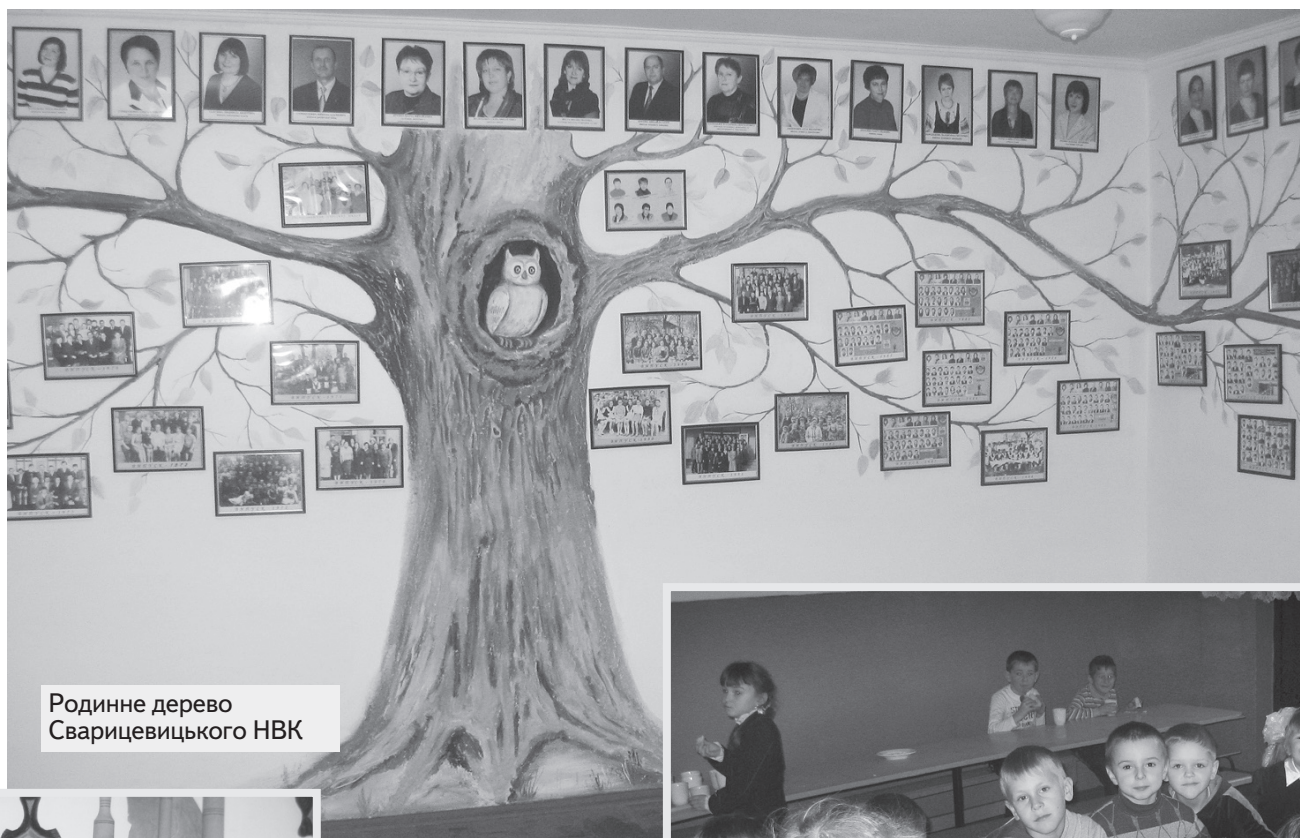

Школа, яка ламає стереотипи

Незвичайна сільська школа, що в селі Сварицевичі Дубровицького району, входить до сотні кращих в Україні

Існує стереотип, що ґрунтовні знання дитина може отримати лише в хорошій міській школі та ще й за умови, що батьки залучатимуть до навчання свого чада репетиторів. Звісно, раціональне зерно в цьому є, але таке твердження — не аксіома. Здобути міцні знання можна і в сільській школі, але, звісно ж, незвичайній. Таку репутацію, наприклад, має Сварицевичський НВК «Загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів — дошкільний навчальний заклад». І сталося це, очевидно, після того, коли директором цього навчального закладу стала Олена Михайлівна Полюхович.

Родинне дерево Сварицевичського НВК

Директор Олена Полюхович та вчитель трудового навчання Михайло Крупко

— Олено Михайлівно, це правда, що очолювана вами школа входить у сотню кращих в Україні, бо якось не віриться, що звичайна сільська школа може досягнути таких висот? — запитує здивовано у директора.

— У тому то й справа, що наша школа є незвичайною. Тут працює потужний фаховий колектив, який взяв високий старт, і наші темпи роботи витримують далеко не всі. Протягом двадцяти трьох років про нашу школу говорили не лише на рівні району й області. Ще за підсумками 2006 року ми увійшли до «100 кращих шкіл України» у номінації «Школа успіху». У 2004 та 2009 роках стали переможцями обласного конкурсу «Кращий заклад області». Досвід роботи колективу відзначений на XV Ювілейній міжнародній виставці навчальних закладів «Сучасна освіта в

Україні - 2012». А в минулому році — нове визнання. За результатами Всеукраїнського конкурсу «Флагман освіти і науки України» ми увійшли до ста кращих шкіл нашої держави за вагомих внесок у розвиток освіти та виховання підростаючого покоління. Це вагоме визнання, але переконана, що ми можемо досягнути і більшого. Це не межа наших можливостей, — впевнено заявляє Олена Михайлівна.

За словами директора, якщо взяти до уваги, наприклад, минулий рік, то випускники школи отримали 5 золотих медалей, із 35 випускників 15 вступило у виші на державну форму навчання, оскільки результати ЗНО були достатньо високими. Та й загалом, за її словами, ЗНО відкрило дорогу багатьом обдарованим сільським дітям.

До речі, модне на сьогодні репетиторство у школі відсутнє, бо в ньому просто немає потреби, адже усі необхідні знання діти отримують під час уроків, а заодно й мотивацію для самоосвіти вдома. У школі діють гуртки туристсько-краєзнавчий та декоративно-ужиткового мистецтва, «Майстрині Полісся», «Юні інспектори руху», а візитівкою позашкільного життя учнів, безумовно, є театр шкільних мініатюр, якому вже понад 15 років. Можна лише уявити, скільки обдарованих і непересічних особистостей з числа випускників школи пройшли через театр.

— Ви не повірите, але для того, щоб займатися у театрі, в школі існує черга. Я переконана, що відвідування театру приносить дуже багато користі для учнів, для їхнього подальшого становлення у житті. Вони шиють костюми, роблять подіуми, декорації, створюють тематичні колекції одягу і потім їх пре-

Під час заняття у гуртку «Майстрині Полісся»

У школу приїхав журналіст

зентують, наприклад, у колекціях «Еко-показ», «З бабусиної скрині», діти майстерно влітають елементи давньої вишивки в сучасні костюми. Це справді творче захоплення, яке ми намагаємося усіляко підтримувати, — розповідає Олена Полюхович. — Рунками наших вихованців уже створено понад 100 костюмів. Діти залюбки займаються у театрі.

Традиційно щороку у школі проходить зустріч випускників, на якій театр шкільних мініатюр має можливість представити на суд глядачів як своїх вихованців, так і свої роботи. До речі, у школі випускають газе-

ту «Шкільний Бульвар», яка стала переможцем обласного та лауреатом Всеукраїнського конкурсів шкільних газет, працює шкільне телебачення.

Не можна оминати увагою сайт школи: зайдеш на сторінку за адресою www.osvitasvar.ucoz.ua й одразу ж переконаєшся, що життя в цьому навчальному закладі вирує, щоденно сайт оновлюється, гарно представлена фотогалерея, словом, як сказав би класик, «життя б'є ключем». До речі, чисто випадково натрапив у мережі «В контакт» на відгуки випускників про Сварицевичську школу.

І ось один із них запитує всіх, мовляв, друзі, а чи відомо вам, що наша школа входить у сотню найкращих шкіл України? Хіба не буде після такого запитання розпирати груди у кожного випускника від того, що він закінчив саме цей заклад.

Достатньо солідним у школі є Центр позашкільної освіти. Уявіть собі, що Сварицевичська школа одна на три райони має ліцензію на підготовку водіїв та трактористів. У сучасних умовах, коли в кожному сільському дворі є якщо

не трактор, то авто, це дуже важливо. А дівчатка у свою чергу вправляються у мистецтві української вишивки, техніці розпису по тканині за допомогою воску та барвників (батік). Учнівські роботи прикрашають стіни шкільних коридорів та класів. Не можна не згадати і про вчителя трудового навчання Михайла Ілліча Крупка, у майстернях якого панує ідеальний порядок, а майбутнім чоловікам завдяки такому вчителю, на наше переконання, ніколи не буде соромно за те, що не вміють чогось зробити по господарству.

Звичайно, у цій школі, напевно, як і в кожній, є проблеми, але пов'язані вони далеко не з навчально-виховним процесом.

— Треба робити шатровий дах, адже школа — ровесниця незалежності України, а тодішній проект передбачав іншу форму даху. Але розуміємо, що навіть для районного бюджету це завдання нині є непосильним, — бідкається директор.

Ми покидали Сварицевичську школу з відчуттям гордості за те, що в нашій системі освіти є саме такі заклади. Переконані, що учням варто гордитися, адже їм пощастило вчитися саме тут - в одній з найкращих шкіл України.

• Василь Бурченя